

Obrazloženje dodjele nagrade Prozak 2025 za prozni rukopisa autora do 35 godina starosti.: Leonardi Bosilj

Rukopis Leonarde Bosilj snažan je prozni prvijenac koji donosi većinom međusobno povezane priče. Unutarnja kohezija rukopisa zasnovana je na glasu koji se vješto pomiče iz priče u priču u različite tematike i prostore. Riječ je o proznom glasu koji precizno dozira napetost između onog što je rečeno i onog što je prešućeno, kako među junacima priča, tako i nama, čitateljima, i koji pažljivo usklađenim ritmom i lirikom na razini rečenice gradi atmosferu, a čitatelja pred kojim se priča odmotava drži u stalnom iščekivanju. Imajući u vidu da su u pitanju nešto kraće priče, i da Bosilj slojeve razlaže tako da svojeg pripovjedača postavlja kao vrsnoga svjedoka, upravo tu primjećujemo umješnost autorice i snagu tih priča.

Tematski, rukopis se kreće po terenu koji mlada hrvatska proza rijetko osvaja s ovakvom uvjerljivošću: nasilje u obitelji i njegovo nasljeđivanje kroz generacije, ambivalentnost skrbi i zaštite, neprerađena trauma i ritualno znanje koje stoji na rubu između praznovjerja i psihološke nužnosti. Primjerice, lik vračare Zore u priči „Neizbježan“ moralni je centar zajednice koji sustav vrijednosti suprotstavlja bezakonju šutnje. Jednako tako, trener koji u „Odluci“ primijeti modrice na dječakovom trupu, a potom ih racionalizira i prekrije, možda zbog nelagode, možda i zbog straha, složena je i uznemirujuća figura: čovjek koji je na rubu da otkrije istinu, ali se njome ne zna ili ne može pozabaviti pa bira reimaginiranje situacije i šutnju koja tako postaje etičko središte priče.

Stilski, Bosilj razvija tekst kojem je oslonac konkretna, impregnirana slika koja, začuđujuće za tako kratak format, ne počiva isključivo na pripovijedanju, nego se itekako oslanja na liričnost i opise, pritom tekst ostavljajući britkim, prohodnim i nedvosmislenim. Njezin je jezik tjelesan, prepun mirisa, boja, tekstura i temperatura.

Posebno se ističe autoričina sposobnost uvođenja složene lirske digresije bez narušavanja proznog ritma. Sve priče obilježene su tim potezom, a posebno priča „Udah“, koja oscilira između bolničke sobe i zimskog snijega djetinjstva s preciznošću koja podsjeća na glazbenu kompoziciju. Ta vrsta strukturalnog osjećaja rijetka je vrlina u proznim prvijencima. Rubni lik Lote, koji se proteže kroz više priča kao nijema nit, svjedoči o autoričinom smislu za arhitekturu rukopisa kao cjeline, njegovu premeditaciju.

Leonarda Bosilj svojim rukopisom pokazuje da poznaje razliku između pisanja koje zbira i zdvaja i pisanja koje se ne libi razotkriti pred nama slojeve života i

slojeve svijeta, bili to njezini unutarnji, fikcionalni, ili ovi naši, sasvim stvarni svjetovi. To je odlika zrele i talentirane spisateljice čiji rukopis valja istaknuti, nagraditi, i dati svijetu na čitanje, a nju potaknuti na dalje pisanje.

Leonarda Bosilj (2000., Varaždin) diplomirana je psihologinja s Filozofskog fakulteta u Zagrebu. Trenutno radi kao stručna suradnica u Glazbenoj školi u Varaždinu gdje otkriva ljepotu rada s djecom i umjetnicima. Priče su joj u nekoliko navrata objavljivane na portalu Kritična masa, u sklopu natječaja Prozak te na natječaju za kratku priču Gradske knjižnice Samobor.